

STERREN: lijntjes naar de aarde

Parochie St. Jan Geboorte
Kudelstaart
2^e zondag Veertigdagentijd 2010

Openingslied: Zomaar een dak

Zomaar een dak boven wat hoofden,
deur die naar stilte openstaat.
Muren van huid, ramen als ogen
speurend naar hoop en dageraad.
Huis dat een levend lichaam wordt
als wij er binnengaan
om recht voor God te staan.

Woorden van ver, vallende sterren
vonken verleden hier gezaaid.
Namen voor Hem, dromen, signalen,
diep uit de wereld aangewaaid.
Monden van aarde horen en zien,
onthouden, spreken voort,
Gods vrij en lichtend woord.

Tafel van Een, brood om te weten
dat wij elkaar gegeven zijn.
Wonder van God, mensen in vrede,
oud en vergeten nieuw geheim.
Breken en delen, zijn wat niet kan
doen wat ondenkbaar is,
dood en verrijzenis.

Welkom

Schriftlezing: Gen. 15, 5-12 + 17-18

Abraham 's visioen.

Daarop leidde hij Abraham naar buiten. 'Kijk eens naar de hemel,' zei hij, 'en tel de sterren, als je dat kunt.'

En hij verzekerde hem: 'Zo zal het ook zijn met jouw nakomelingen.' Abraham vertrouwde op de HEER en deze rekende hem dit toe als een rechtvaardige daad.

Ook zei de HEER tegen hem: 'Ik ben de HEER, die jou heeft weggeleid uit Ur, uit het land van de Chaldeeën,
om je dit land in bezit te geven.'

'HEER, mijn God,' antwoordde Abraham,

'hoe kan ik er zeker van zijn dat ik het in bezit zal krijgen?'

'Haal een driejarige koe,' zei de HEER, 'een driejarige geit, een driejarige ram, een tortelduif en een jonge gewone duif.' Abraham haalde al deze dieren, sneed ze middendoor

en legde de twee helften van elk dier tegenover elkaar.

Alleen de vogels sneed hij niet door. Er kwamen gieren op de kadavers af, maar Abraham joeg ze weg.

Toen de zon op het punt stond onder te gaan,
viel Abraham in een diepe slaap.

Opeens werd hij overweldigd door angst en diepe duisternis. Toen de zon ondergegaan was en het helemaal donker was geworden, was daar plotseling een oven waar rook uit kwam, en een brandende fakkel die tussen de dierhelften door ging.

Die dag sloot de HEER een verbond met Abraham.

Lied om vergeving: God van vergeving

(Mel: Morning has broken)

God vol vergeving, wees ons genadig:

zie hoe wij leven ver van uw licht.

God vol meedogen, zie hoe wij dwalen

houd onze ogen op U gericht.

Wij zijn vergeten op wie wij lijken,
naar wie wij heten sinds onze doop.

Wij zijn verloren wat wij bezaten
sinds wij herboren leefden van hoop.

U, onze morgen, houdt U niet langer
voor ons verborgen: keer bij ons weer.
Wees in ons midden met uw genade
leer ons weer bidden tot U als Heer.

Verliefd in de woestijn.

Abraham kijkt omhoog. De nacht is donker. Hij ziet de hemel ongeveer zoals wij die zien. De sterren zijn erg ver weg. De dichtstbijzijnde staat op 37.000 miljard kilometers afstand. Een lichtstraal heeft er vier jaar voor nodig om die afstand af te leggen. En dat is de dichtstbijzijnde ster. Sommige lichtjes zijn geen sterren maar complete sterrenstelsels. Al dat licht van ver komt op dit moment bij elkaar.

“Kun je ze tellen?” klinkt het in Abrahams hoofd. Nee, dus. Op een koude avond in de woestijn zijn er te veel sterren te zien. Niet te tellen. Te dicht bij elkaar, en je kunt er geen vinger bijhouden: je raakt de tel kwijt nog voor je bij twintig bent. En je gaat er steeds meer zien, naarmate je langer kijkt. Nee, ze zijn niet te tellen.

Abraham is trouwens ook al zo oud.

De dood dringt zich steeds nadrukkelijker aan hem op.

Hij ziet de sterren niet meer scherp.

Het is meer zijn herinnering aan de nachten
dat hij verliefd in de woestijn te dromen lag.

Lied: Door de wereld gaat een woord...

Door de wereld gaat een woord
en het drijft de mensen voort:

“Breek uw tent op, ga op reis
naar het land dat Ik u wijs.”

Refr:

Here God, wij zijn vervreemden
door te luist' ren naar uw stem.

Breng ons saam met uw ontheemden
naar het nieuw Jeruzalem.

Menigeen ging zelf op pad
daar hij thuis geen vrede had.

Eeuwig heimwee spoort hem aan
laat ook hem het woord verstaan.

Refr: Here God, wij zijn.....

Abraham zoekt toekomst

Abraham is somber. Hij ziet geen toekomst. De gedachte aan een God die een mens na de dood opneemt en leven doet is ver van hem. Toekomst is nageslacht. De woestijnen, steppen en zelfs de rivierbeddingen zijn nog niet overbevolkt. Abraham wil voortleven en zoekt nageslacht. Vannacht onder de sterren droomt hij van een nageslacht, zo talrijk als de sterren aan de hemel. Ik weet niet of het door dit verhaal van Abraham komt dat het oude volksgeloof vertelde dat sterren de zielen zijn van ongeboren kinderen. Of misschien

dacht Abraham wel dat de lichtjes aan de hemel evenzoveel wensen waren om vlees en bloed te worden, zijn vlees en bloed

Miljoenen mensen hebben naar de hemel gekeken en iets gemompeld of gefluisterd of uitgeroepen. Ze zagen lichtjes, maar begrepen niet wat ze zagen. Waren het gaatjes in een koepel? Allemaal even ver? Waren het vuren van de goden? Zielen van mensen? Ze wisten het niet.

Lied: Door de wereld ...

Door de wereld klinkt een lied
tegen angsten en verdriet,
tegen onrecht, tegen dwang
richten pelgrims hun gezang.
Refr: Here God, wij zijn.....

Velen, die de moed begaf
blijven staan, of dwalen af.
Hunk'rend naar hun oude land.
Reisgenoten, grijp hun hand.
Refr: Here God, wij zijn.....

Lezing: Lijntjes naar de aarde

Er was eens een man die door de tunnel van de dood bij de hemelpoort aankwam. "En heb je het goed gehad op aarde?" vroeg God. "Tja, wat zal ik zeggen," zei de man, "het was goed en niet goed. Ik heb erg genoten van het leven, maar ook veel verdriet gehad." "Dat is de achterkant van het geluk," zei God.

"Want waar zon is, is ook schaduw."

Over deze woorden van God moest de man diep nadenken. Hij keek achterom naar zijn leven op aarde en langzaam begon hij het te begrijpen.

Hij zag hoe zijn leven begon als een klein hoopje mens en hoe het langzaam uitgroeide. Hij zag zijn vrienden en familie en zoveel dingen die ze met elkaar hadden beleefd. Hij zag de bagage aan levenswijsheid die hij had opgedaan. Eigenlijk ben ik een rijk mens geworden, dacht hij tenslotte.

"Dus nu wil je zeker wel naar binnen?" klonk het verwachtingsvol. De man aarzelde. "Ik vond het heel erg dat ik van de aarde weg moest. Wat moest ik allemaal niet achterlaten.

Is er geen weg terug?" "Nee," klonk het vriendelijk maar beslist, "maar nu ben je hier nodig. Er is hier werk aan de winkel." "Werk?" vroeg de man.

"Ik dacht dat ik hier eindelijk mocht rusten."

"Dat denken ze allemaal, maar er is nog veel te doen.

Je hebt nu zoveel ervaring opgedaan op aarde, je weet hoe het leven er is. Je kunt de mensen helpen."

Toen zag de man, hoe er duizenden lijntjes naar de aarde liepen, stralen meer onzichtbaar dan zichtbaar. "Dit is het netwerk van de goede ingevingen," zei God. "Daarmee kun je wijze gedachten, goede herinneringen en opbeurende boodschappen naar de aarde sturen."

"Maar ik ben toch geen engel?" riep de man verbaasd.

"Nog niet," zei God, "maar daarom hoef je nog niet stil te zitten!"

Zo trad de man de hemel binnen.

Muzikaal intermezzo

Vriendschap met de sterren

Abraham kijkt naar de sterren.

Hij zag ongeveer dezelfde hemel als ik.

Hij voelde een diepe zwarte troost.

De hemelkoepel was een beeld van God.

En hij sloot er vriendschap mee. Dat wil zeggen:

Hij bezegelde een verbond zoals nomaden dat deden.

Hij sneed kadavers middendoor. En de hemel van haar kant schoot met vuur uit den hoge daar doorheen.

Abraham sloot een verbond met de sterren.

Zo zie ik Abraham. Hij tuurt naar boven.

Hij ziet stilte, en fonkelende sterren.

Hij kan ze niet tellen.

De hemel is te groot.

Abraham wordt getroost en hij glimlacht.

Hij zal voortleven.

Wilt u gaan staan voor de geloofsbelijdenis.

Geloofsbelijdenis: Wij geloven in de Vader

(mel: Alle menschen wörden.)

Wij geloven in de Vader,

die de grote wereld schiep.

Die zijn volk door bloed en tranen

naar het land der vrijheid riep.

Refr: -Al wat leeft moet door het water,

door het water van de dood,

om herboren nu voor later

mens te worden levensgroot.

Wij geloven in de Zoon,

die uit de dood verrezen is,

die op dood en leven toonde,

dat ons leed geleden is.

Refr: -Al wat leeft.....

Wij geloven in de Geest,
die onze dorre aarde drenkt,
die de stommen weer doet spreken
en het doden leven schenkt.
Refr: -Al wat leeft.....

Gebedsintenties

Voorbeden

V: Heer, we bidden samen voor:

Hen die ervan dromen een ster te zijn
naar wie iedereen opkijkt.
Die zich proberen te onderscheiden met sterre,
hoe meer hoe beter. Hoe mooier, hoe belangrijker.
Dat zij ook hun licht leren delen met anderen.

Accl: Laat mij een ster zijn in de nacht.

Laat mij een ster zijn in de nacht, een licht-je in 't don-ker, een
te - ken van kracht, een straal -tje van hoop, want ik ge - loof in Gods
droom en ik ga er - voor.

The musical score is written on three staves in a single system. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one flat (Bb). The melody is written in a simple, accessible style. Chord symbols (F, Bb, C, F) are placed above the staff. The lyrics are written below the staff, with hyphens indicating syllables that span across notes. The second staff continues the melody with chord symbols (Bb, C, F, Bb) above it. The third staff concludes the phrase with chord symbols (F, C7, F) above it. The system ends with a double bar line and the page number '-8-'.

Voor hen die geen sterren kunnen zien
omdat het donker is van verdriet, zwart van ellende.
Dat ze mensen tegenkomen die licht uitstralen,
warmte en hoop. Mensen die naar anderen omzien.
Accl: Laat mij een ster zijn.

Voor ons die ervan dromen zelf een ster te zijn,
een lichtpuntje voor anderen die het moeilijk hebben.
Help ons om niet weg te lopen als mensen in het donker zitten. Geef dat we warmte
uitstralen, iets van Uw licht.
Accl: Laat mij een ster zijn..

Lieve God, leer ons sterren te zijn voor anderen,
lijntjes vanuit de hemel voor anderen.
Met de hulp van Uw Zoon. Amen.

Collecte

Lied: Brood op tafel

Brood op tafel, een hand gevuld
met wat in het leven geen uitstel duldt:
De honger stillen iedere dag
gewoon wat een mens niet ontbreken mag.

Beker met wijn, een vredeswens
elkander begroeten van mens tot mens:
verbonden worden met iedereen,
want wie houdt het uit moederziel alleen.

Maaltijd houden met Hem die sprak
en zich in zijn leven tot voedsel brak:
kom samen eten, drink van de wijn,
want zo wil Hij zelf in ons midden zijn.

*De voorgangers plaatsen nu het H.Brood,
dat in een eerdere eucharistieviering werd geconsecreerd, op het altaar.*

Communiegebed

Goede God van het verbond,
U hebt Abraham geroepen om op weg te gaan,
zekerheden achter zich te laten, en uw toekomst tegemoet te leven. U roept ook ons om
weg te trekken uit wat ons vasthoudt en op zoek te gaan naar nieuwe mogelijkheden,
naar vrijheid, gezegend land.

Op weg gegaan ontmoeten wij ook twijfel en ongelof,
zoals Abraham, zoals de apostelen, zoals Jezus zelf.

Ook wij zoeken naar tekenen van uw bestaan,
naar uitzicht en inspiratie.

In ons samenzijn vandaag hebben we uw Woord gehoord, delen wij het Brood met elkaar,
tekens van uw aanwezigheid, die ons ontvankelijk maken voor uw belofte. Zo vinden wij
moed om door te gaan,
ervaren wij dat Jezus onder ons is.

Wij zijn dankbaar dat U altijd onze God bent,

God van Abraham, God van Jezus,

een God die nooit van onze zijde wijkt, een Metgezel op wegen naar nieuw leven, vandaag
en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt;

uw naam worde geheiligd;

uw rijk kome;

uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.

Geef ons heden ons dagelijks brood;

en vergeef ons onze schuld, zoals ook wij aan
anderen hun schuld vergeven;

en leid ons niet in bekoring;

maar verlos ons van het kwade,
want van u is het koninkrijk,
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid. Amen.

Vredesgebed

Heer Jezus, U wilt dat alle mensen in vrede zouden samenleven.

Door in uw voetsporen te stappen
kunnen we deze wens trachten te vervullen.

Help ons als het soms moeilijk wordt.

Want werken aan vrede
is voor ons niet altijd gemakkelijk.

Dit vragen wij U,

U die leeft in eeuwige vrede.

Laat ons elkaar een teken van vrede geven door een handdruk.

Accl: Vrede voor mensen

Vrede voor mensen, vrede voorgoed,
sjaloom, sjaloom, sjaloom.

Uitnodiging tot de communie

Er zijn momenten in een samenzijn
waar stilte belangrijker is dan woorden,
waar mensen even naar binnen kijken in zichzelf
en in hun hart biddend spreken met God.

Zo'n moment is de communie.

Wij nodigen u allemaal graag uit
om naar voor te komen om u een te kunnen voelen
met Jezus Christus in het teken van het brood.

Communie

Lied: Ik zal er zijn

Als je eenzaam bent of in het duister,
denk dan aan mij en roep mijn naam.
Als geen mens je kent en niemand luistert,
ook als je fluistert,
ook als je fluistert
zal ik je stem verstaan.

Refr:

Als een vriend wil ik je dragen, alle dagen,
ik zal er zijn.

Als een ster in donk're nachten
zal ik wachten, ik zal er zijn.

Wees niet bang voor de stilte om je heen.
Wees niet bang, ik laat je nooit alleen.
Als een vriend wil ik je dragen alle dagen
Ik zal er zijn.

Drukt de hele wereld op je schouders
en zorgen spoken door je hoofd
Er is iemand die je kunt vertrouwen
die van je houdt en die echt in jou gelooft.

Refr:

Als een vriend wil ik je dragen, alle dagen,
ik zal er zijn.

Als een ster in donk're nachten
zal ik wachten, ik zal er zijn.

Mededelingen

Slotgedachte: Duizend sterren, duizend lichtjes

Duizend sterren aan de hemel,
Duizend lichtjes in de nacht.
Duizend sterren dansen daar,
in die donkere koude nacht.

Duizend sterren, duizend lichtjes.
Ze zeggen me dat het geluk
daar in de verte op me wacht.

Duizend sterren, duizend lichtjes,
wijzen me welke kant ik op moet gaan.
Duizend sterren, duizend lichtjes,
ik volg ze naar een nieuw bestaan!

Zending en zegen

Slotlied: Wonen overal

Wonen overal even thuis
handel en wandel en huis na huis
loven en bieden op waarheid en waan
wagen en winnen en verder gaan
mensen veel geluk.

Wonen overal bijna thuis
aarde mijn hemel mijn vadershuis
stijgende sterren de lach van de maan
mensen die dromend een stem verstaan
mensen veel geluk